

- a) den økonomiske byrde, der hidrører fra offentlige serviceforpligtelser, ikke rammer alle energivirksomheder
 - b) de omkostninger, der hidrører fra offentlige serviceforpligtelser, hovedsageligt bæres af de endelige kunder, som ikke kan anfægte dem, selv om de køber naturgas fra slutleverandører til frit fastsatte priser
 - c) der mangler en differentiering af den økonomiske byrde, der følger af opfyldelsen af de offentlige serviceforpligtelser, og som overtages af forskellige typer af kunder
 - d) der mangler en tidsbegrænsning for anvendelsen af denne foranstaltning
 - e) beregningen af værdien af de offentlige serviceforpligtelser foretages på grundlag af afregningsmetoden for omkostninger efter en prognosemodel.
- 2) Er en national lovbestemmelse som den i § 5 i overgangs- og slutbestemmelserne i Zakon za normativnite aktove (lov om normative retsakter), der fritager KEVR for forpligtelserne i artikel 26-28 Zakon za normativnite aktove (lov om normative retsakter) og særligt for de forpligtelser, der består i ved udstedelsen af en normativ retsakt af en lavere rangorden at respektere principperne om nødvendighed, begrundelse, forudsigelighed, gennemsigtighed, sammenhæng, subsidiaritet, proportionalitet og stabilitet, og i at gennemføre en offentlig høring med borgere og juridiske personer, og i forvejen at offentliggøre udkastet med en begrundelse samt i at fremlægge begrundelser, også med hensyn til foreneligheden med EU-retten, lovlige i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF under hensyntagen til 44., 47., 48. og 49. betragtning til dette direktiv?

(¹) EUT 2009, L 211, s. 94.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 7. januar 2019 — straffesag mod RH

(Sag C-8/19)

(2019/C 93/46)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i hovedsagen

RH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i overensstemmelse med artikel 267 TEUF og artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder at fortolke en national retsforordning som artikel 487, stk. 2, i Nakazatelno protsesualen kodeks (strafferetsplejeloven) således, at den forelæggende ret, selv om den har indgivet en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende lovligheden af en varetægtsfængsling i en straffesag, skal træffe afgørelse om lovligheden direkte i stedet for at afvente Domstolens svar?

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

- 2.1) Skal den nationale retsinstans på grundlag af sidste punktum i 16. betragtning til direktiv 343/2016 (¹) fortolke den nationale lovgivning således, at den, før den træffer bestemmelse om forlængelse af varetægtsfængslingen, »forinden [er nødt til] at kontrollere, at der er tilstrækkelige elementer af belastende beviser [...] til at begrunde den pågældende afgørelse«?

- 2.2) Hvis forsvaret anfægter og seriøst bestrider, at »elementer[ne] af belastende beviser [er tilstrækkelige]«, skal den nationale retsinstans da på grund af det i chartrets artikel 47, stk. 1, opstillede krav om at sikre adgangen til effektive retsmidler behandle forlængelsen af fængslingen inden for rammerne af den retslige prøvelse?
- 2.3) Er det i strid med direktivets artikel 4, sammenholdt med artikel 3, som fortolket i dom Milev (C-310/18), hvis den nationale retsinstans begrundet forlængelsen af varetægtsfængslingen i overensstemmelse med EMD's praksis vedrørende for det første EMRK's artikel 5, stk. 1, litra c), idet den fastslår, at der foreligger beviser, som kan støtte beskyldningen, og efter sin karakter »kan overbevise en neutral og objektiv observatør om, at den pågældende person kan have begået den strafbare handling«, og for det andet vedrørende EMRK's artikel 5, stk. 4, idet den effektivt og faktisk udtaler sig om forsvarets indvendinger vedrørende varetægtsfængslingens lovlighed?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9.3.2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT 2016, L 65, s. 1).

Appel iværksat den 24. januar 2019 af Mouvement pour une Europe des nations et des libertés til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 27. november 2018 i sag T-829/16, Mouvement pour une Europe des nations et des libertés mod Parlamentet

(Sag C-60/19 P)

(2019/C 93/47)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (ved avocat A. Varaut)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Europa-Parlamentets afgørelse af 12. september 2016, hvormed visse udgifter erklæres ikke-støtteberettigede med henblik på tilskud inden for rammerne af regnskabsåret 2015, annulleres.
- Parlamentet tilpligtes at betale alle sagsomkostningerne.
- De omkostninger, som tilkommer appellanten, fastsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (MENL) udgav en plakat vedrørende migrationskrisen og Schengenaftalen med MENL's logo og — meget mere diskret — Front National og Vlaams Belangs logoer.

Parlamentet afslog at betale udgifterne til denne plakat, idet det fandt, at den udgjorde en uberettiget fordel for et nationalt politisk parti.

Ved den appellerede dom blev Parlamentet frifundet i søgsmålet anlagt af MENL med påstand om annulation af denne afgørelse.